

Kohtuasi C-470/19**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

17. juuni 2019

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

High Court (Iirimaa)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

21. mai 2019

Kaebaja:

Friends of the Irish Environment

Vastustaja:

Commissioner for Environmental Information

Põhikohtuasja ese

Eelotsusetaotluse esitanud kohtu menetluses on arutusel keskkonnateabe nõue, mille kaebaja on esitanud selleks, et tal võimaldataks tutvuda Iirimaa kohtute ameti (esimene menetlusse kaasatud kolmas isik) kontrolli all olevate kohtudokumentidega, mis on seotud kohtuasjaga X ja Y (teine menetlusse kaasatud kolmas isik) vs. An Bord Pleanála (Iirimaa planeerimisotsuste kaebekoda, kolmas menetlusse astuja), 2013 450 JR ([[2016]] IEHC 134), milles High Court (kõrge kohus, Iirimaa) tegi 25.veebruaril 2016 otsuse, mida ei ole edasi kaevatud.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Eelotsusetaotlus on esitatud ELTL artikli 267 alusel. Eelotsusetaotluse esitanud kohus palub vastust küsimusele, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/4/EÜ keskkonnateabele avaliku juurdepääsu ja nõukogu direktiivi 90/313/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 2 punkti 2.

Eelotsuse küsimus

Kas niisuguses menetluses, kus on tehtud lõplik kohtuotsus, edasikaebetähtaeg on möödunud ning ühegi kaebuse või edasise taotluse osas menetlusi pooleli ei ole, kuid milles on teatavatel asjaoludel võimalikud edasised taotlused, menetlusedokumentidega tutvumise võimaluse haldamine on „õigusemõistjana“ tegutsemine Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2003/4/EÜ keskkonnateabele avaliku juurdepääsu ja nõukogu direktiivi 90/313/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 2 punkti 2 tähenduses?

Rahvusvahelised lepingud

Keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise ÜRO konventsioon (edaspidi „Århusi konventsioon“).

Viidatud ELi õigusnormid

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiiv 2003/4/EÜ keskkonnateabele avaliku juurdepääsu ja nõukogu direktiivi 90/313/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (edaspidi „direktiiv“), põhjendused 1, 9, 11 ja 16, artikkel 1, artikli 2 punkt 2 ja artikkel 4.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (edaspidi „määrus nr 1049/2001“), artikli 4 lõige 2.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes (edaspidi „Århusi määrus“).

Euroopa Ühenduse asutamisleping, artikkel 255.

Euroopa Liidu toimimise leping, artikli 15 lõige 3.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus), artikli 23 lõike 1 punkt f.

Üldkohtu kodukord, artikli 38 lõige 2.

Euroopa Kohtu 14. veebruari 2012. aasta kohtuotsus Flachglas Torgau, C-204/09, EU:C:2012:71.

Kohtujurist Sharpstoni ettepanek kohtuasjas Flachglas Torgau, C-204/09, EU:C:2011:413.

Euroopa Kohtu 18. juuli 2013. aasta kohtuotsus kohtuasjas Deutsche Umwelthilfe, C-515/11, EU:C:2013:523.

Kohtujurist Poiares Maduro ettepanek liidetud kohtuasjades Sweden ja API vs. komisjon ning komisjon vs. API, C-514/07 P, C-528/07 P ja C-532/07 P, EU:C:2009:592 (edaspidi „kohtujuristi ettepanek kohtuasjas API“).

Euroopa Kohtu 21. septembri 2010. aasta kohtuotsus Rootsi jt vs. API ja komisjon, C-514/07 P, C-528/07 P ja C-532/07 P, EU:C:2010:541.

Euroopa Kohtu 18. juuli 2017. aasta kohtuotsus komisjon vs. Breyer, C-213/15 P, EU:C:2017:563.

Euroopa Kohtu 19. detsembri 2013. aasta kohtuotsus Fish Legal ja Shirley, C-279/12, EU:C:2013:853 (edaspidi „kohtuotsus Fish Legal“).

Euroopa Kohtu 25. juuli 2018. aasta kohtuotsus Minister for Justice and Equality (puudused kohtusüsteemis), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586 (edaspidi „kohtuotsus LM“).

Viidatud riigisisesed õigusnormid

Euroopa ühenduste eeskirjad (keskkonnateabega tutvumise võimaldamine) 2007–2018 (European Communities (Access to Information on the Environment) Regulations 2007—2018; direktiivi rakendavad riigisisesed eeskirjad; edaspidi „keskkonnateabega tutvumise eeskirjad“).

1926. aasta kohtuteenistujate seadus (Court Officers Act 1926; edaspidi „1926. aasta seadus“), selle artikkel 65.

1997. aasta teabevabaduse seadus (Freedom of Information Act 1997), selle artikli 6 lõige 1.

Ülevaade kohtudokumentidega tutvumist reguleerivast riigisisesest õigusest

Iirimaa kohtute lahendid kolmandatele isikutele kohtudokumentidega tutvumise võimaluse andmise kohta on vastuolulised ja neid ei ole ühtlustatud. Need toetavad seisukohta, et kohtudokumentide haldamisega tegelevad kohtud ja et neid dokumente võib kolmandatele isikutele anda ainult kohtumääruse alusel. Ühes kohtuasjas on üks Iirimaa kohus siiski tunnustanud põhimõtet, et vaba juurdepääsu võib anda „dokumentidele, mis on avalikul kohtuistungil juba avalikustatud“ ja mille suhtes ei kehti arvepidamise kohustusi või muid piiranguid.

Mitte üheski asjakohases kohtuasjas ei ole kaalutud küsimust, mismoodi mõjutab kohtudokumentidega tutvumise võimalust direktiiv.

Selles valdkonnas kehtivad Iirimaa õigusnormid käsitlevad kohtudokumentidega tutvumise võimaluse haldamist kohtu ülesandena; kohtute kodukorras on sätted, mis näevad ette, et kolmandad isikud peavad kohtudokumentidega tutvumise võimalust taotlema ning lisaks on olemas praktilised juhendid, mis käsitlevad kolmandatele isikutele kohtudokumentidega tutvumise võimaluse andmist, kuid ainult kohtu loal.

1997. aasta teabevabaduse seaduse artikli 6 lõige 1 sätestab aga järgmist: „Igal isikul on kooskõlas käesoleva seadusega õigus tutvuda taotluse alusel avalik-õiguslike asutuste mis tahes dokumentidega ja seda õigust nimetatakse käesolevas seaduses dokumentidega tutvumise õiguseks“.

Lisaks on Iirimaa õiguse kohaselt võimalik menetlust uuendada pärast seda, kui selles on tehtud lõplik lahend ja/või kaebavõimalused on ammendatud. Kuigi see on ebaharilik, on see võimalik piiratud arvul juhtumitel, nagu näiteks edasikaebamise tähtaja pikendamise taotlemine (sellise taotluse esitamiseks tähtaega ei ole), kohtulahendis väidetavalt sisalduva vea parandamise taotlemine või kohtulahendi tühistamise taotlemine põhjendusega, et see on tehtud nõuetevastaselt.

Tuleb lisada, et kohtudokumentidega tutvumise võimalust võib taotleda ka pärast seda, kui kohtuasjas on lõplik lahend tehtud ja/või kaebavõimalused ammendatud, selleks et lahend sundtäitmisele pöörata või hinnata juba lahendatud või *res judicata* jõu omandanud küsimust mõnes hilisemas menetluses.

Põhikohtuasja faktiliste asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 9. juulil 2016 saatis kaebaja Courts Service of Irelandile (Iirimaa kohtute amet) taotluse, millega palus koopiaid poolte seisukohtadest, tõenditest, kirjalikest seisukohtadest ja vormistatud kohtumäärustest, mis on seotud High Courti menetlusega teise ja kolmanda menetluse kaasatud isiku vahel. Taotlus oli esitatud Århusi konventsiooni, direktiivi ja keskkonnateabega tutvumise eeskirjade alusel.
- 2 13. juulil 2016 sai kaebaja oma taotlusele vastuse, kus oli märgitud, et kohtute amet on pärast keskkonnateabega tutvumise eeskirjade läbivaatamist seisukohal, et need ei hõlma kohtumenetlustes esitatud dokumente ja et nendega saavad tutvuda ainult menetluse pooled ja nende esindajad.
- 3 18. juulil 2016 teatas kaebaja kohtute ametile, et soovib esitada vaide. Kuna ta ei saanud vastust ühe kuu jooksul, nagu keskkonnateabega tutvumise eeskirjades ette nähtud, tuli see lugeda keeldumiseks, mis andis kaebajale õiguse esitada vastustajale kaebus.

- 4 Kaebaja esitas oma 15. septembri 2016. aasta kaebuse vastustajale, kes kinnitas selle kättesaamist 16. septembril 2016.
- 5 Vastustaja tegi oma otsuse 31. juulil 2017, märkides selles, et kohtute amet hoiab lõppenud menetluste dokumente õigusemõistjana ja et selles pädevuses ei ole kohtute amet riigiasutus keskkonnateabega tutvumise eeskirjade artikli 3 lõike 1 tähenduses. Sellest järeldas vastustaja, et Commissioner for Environmental Information ei ole pädev läbi vaatama kohtute ameti otsust keskkonnateabega tutvumise nõude kohta.

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

- 6 Kaebaja seisukoht on, et vastustaja tegi vea, kuna ta ei ole mõistet „õigusemõistja“ direktiivi kontekstis autonoomselt tõlgendanud ja on peaaegu täielikult tuginenud tõiigale, et 1926. aasta seaduse artikli 65 lõikes 3 ei ole määratletud, millal lõppeb kohtute ameti kontroll taotletavate dokumentide üle. Vastustaja väitel tähendab tõsiasi, et 1926. aasta seaduses ei ole määratletud, millal kohtuasutuse kontroll dokumentide üle lõppeb, seda, et kohtute amet tegutseb nende dokumentide suhtes „õigusemõistjana“ sisuliselt igavesti. Vastustaja piirdus lihtsustatult järgmisega: a) ta tegi kindlaks, et Euroopa Kohus oli kohtuotsuses Flachglas kõne all olnud ministeeriumi ülesannete kindlaksmääramisel tuginenud riigisisesele õigusele, b) ta selgitas välja need riigisisese õigusnormid, mis reguleerivad käesolevas asjas kõne all oleva kohtute ameti pädevust, c) ta tuvastas, et nendes õigusnormides ei ole mitte midagi sätestatud selle kohta, milline on dokumentide kohtute ameti kontrolli alla jäämise tähtaeg pärast menetluse lõppu ja d) ta lahendas selle ebamäärasuse ilma direktiivi eesmärke arvesse võtmata täielikus vastuolus direktiivi eesmärkidega ja Euroopa Kohtu sõnaselgete järeldustega kohtuotsuses Flachglas.
- 7 Kohtuotsuse Flachglas kohaselt aga tuleb direktiivi artikli 2 punkti 2 tõlgendada funktsionaalselt. Euroopa Kohus märkis kohtuotsuses Flachglas oma vastuses tolles asjas esitatud esimese küsimuse punktile c, et kui õigusloomeprotsess on lõppenud, langeb ära ka võimalus mitte käsitada riigiasutustena asutusi ja institutsioone, kes tegutsevad seadusandjana, ja et teabega tutvumist tuleb võimaldada, kohaldades direktiivi artiklis 4 sätestatud erandeid.
- 8 Direktiivi tuleb tõlgendada laialt ja võtta seejuures arvesse selle põhjendusi 1, 9, 11 ja 16 ning artiklit 1.
- 9 Lisaks märkis kohtujurist kohtuasjas Flachglas esitatud ettepanekus (punkt 32), et ebaselguse korral „tuleks [...] eelistada direktiivi tõlgendamisel läbipaistvust ja teabe kättesaadavust“.
- 10 Lisaks tuleb „õigusemõistjana tegutsemist“ tõlgendada samamoodi funktsionaalselt, nagu Euroopa Kohus tõlgendas „seadusandjana tegutsemist“ kohtuotsuses Flachglas. Täpsemalt tähendab see, et nagu kohtuotsuses Flachglas kõne all olnud seadusandliku pädevuse puhul, ei too artikli 2 punkt 2 tagajärgi

kaasa siis, kui menetlus on lõppenud. Kohtujurist märkis kohtuasjas Flachglas esitatud ettepanekus (punkt 55), et kuigi kohtuvõimu vallas on täiesti asjakohane, et kohtunike kolleegiumi omavahelised arutelud on privaatsed, „tuleb nende kohtunike otsuse põhjendus avalikustada, nagu ka tõendid ja argumendid, mida nad on arvestanud“. Kohtuasjas Flachglas esitatud ettepanekus „seadusandjana tegutsemise“ kohta järeldusele jõudmiseks kandis kohtujurist oma argumendid üle „kohtuvõimu vallas“ seadusandlikusse.

- 11 Kohtuasjas Deutsche Umwelthilfe oli arutusel küsimus, kas „seadusandjana“ saab tegutseda õigusloomeprotsessi ajal asutus, mille ülesanne on määrusandlike aktide ettevalmistamine. Euroopa Kohus märkis (punktis 22), et direktiivi artikli 2 lõikes 2 ette nähtud erandivõimalust „ei saa tõlgendada selliselt, et erandi mõju ulatuks kaugemale, kui on tingimata vaja sellega kindlustatavate huvide kaitseks, ning seal ette nähtud erandite ulatus tuleb kindlaks määrata direktiivi eesmärke arvestades“. Euroopa Kohus lisas (punktis 28), et erandi mõte on tagada, et seaduste vastuvõtmine kulgeks laitmatult, ja et see „suuna[b] eelistama kitsast tõlgendust, mille kohaselt direktiivi 2003/4 artikli 2 punkti 2 teise lõigu esimeses lauses on silmas peetud üksnes menetlusi, mille tulemusel võidakse vastu võtta seadus või sama astme õigusnorm“.
- 12 Euroopa Kohus järeldas (punktis 29), et seadusandjana tegutsevatele asutustele ette nähtud kaitse ei hõlma sugugi seadusandlikku organit, mille ülesanne on määrusandlike aktide ettevalmistamine, kuna see organ ei osale direktiivi tähenduses õigusloomeprotsessis, sest „erikord, mida seoses Århusi konventsioonis ja direktiivis 2003/4 ette nähtud õigusega teabele kohaldatakse seadusandlike volitusi kasutades vastu võetud aktidele, [on] põhjendatav seadusandliku menetluse eripära ja tunnustega“.
- 13 Kohtuasjas API keeldus komisjon andmast pooleliolevate ja lõppenud menetlustega seotud kohtudokumentidega tutvumise võimalust määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 alusel, mis sätestab: „Institutsioonid keelavad juurdepääsu dokumentidele, mille avaldamine kahjustaks [...] kohtumenetlust ja õigusnõustamist“. Teisena nimetatud kategooria kohta märkis Euroopa Kohus (punktis 131), et sellel alusel ei saa keelduda lõpetatud menetlustega seotud dokumentidega tutvumise võimalust andmast, kuna „ei saa ju enam eeldada, et seisukohtade avalikustamine kahjustab Euroopa Kohtu õigusemõistmist, kuna see tegevus on pärast menetluse lõpetamist lõppenud“ (vt ka kohtujuristi ettepanek tolles kohtuasjas, punkt 31). Kohtuotsus komisjon vs. Breyer kinnitab üheselt kohtuotsuses API sedastatud põhimõtteid.
- 14 Århusi määrus on Euroopa Kohtu enda suhtes kohaldatav ning põhikohtuasjas toimunud kohtuistungil märgiti, et kuna vastustaja ei ole määrust nr 1049/2001 käsitledes viidanud Århusi määruse mõjule, ei ole tema kirjalikud seisukohad õigesti väljendanud õiguslikku seisukohta seoses ELi institutsioonide dokumentidega tutvumise võimaldamisega vastavalt ELis kehtivale õiguskorrale.

- 15 Lõpetuseks on 1926. aasta seaduse artiklit 65 võimalik tõlgendada kooskõlas kohtuotsusega Flachglas, kuna Euroopa Kohus ei ole selles mitte midagi märkinud kohtudokumentide kohtute ameti kontrolli alla jäämise tähtaja kohta. Kui see paika ei pea, tuleb see otsus jätta kohaldamata (4. detsembri 2018. aasta kohtuotsus The Minister for Justice and Equality ja Commissioner of the Garda Síochána, C-378/17, EU:C:2018:979).
- 16 Vastustaja on omalt poolt nõus seisukohaga, et „õigusemõistja“ on liidu õiguse autonoomne mõiste. Sellest olenemata tuleb selle üle otsustamisel, kas kõne all olev tegevus on „õigusemõistja“ kui liidu õiguse autonoomse mõistega hõlmatud, arvesse võtta riigisisese õigusega loodud „õiguslikku ja põhiseaduslikku konteksti“ (vt kohtujuristi ettepanek kohtuasjas Flachglas, punkt 62, ja kohtuotsus Fish Legal, punkt 48).
- 17 Århusi konventsiooni rakendamise käsiraamatus on märgitud, et riigiasutuse mõiste ei hõlma õigusemõistjana tegutsevaid institutsioone või asutusi. Kuigi see käsiraamat ei ole siduv, võib seda pidada selgitavaks dokumendiks (kohtuotsus Fish Legal, punkt 38).
- 18 ELi õiguse kohaselt loetakse kohtutoimikuga tutvumise võimaluse haldamist pärast seda, kui kohtuasjas on lõplik otsus tehtud ja kõik kaebevõimalused ammendatud, „õigusemõistjana“ tegutsemiseks. Nagu Euroopa Kohus kohtuotsuses API märkis, on Euroopa Liidu Kohtu väljajätmine EÜ artikliga 255 hõlmatud institutsioonide hulgast „põhjendatud just õigusemõistmise olemusega, mida ta on kohustatud teostama“ (punkt 82).
- 19 Teabega tutvumise õiguse austamine on ELi kohtutele nüüd kohustuslik ainult „haldusülesannete täitmisel“ vastavalt ELTL artikli 15 lõikele 3.
- 20 Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 23 lõike 1 punkt f sätestab, et vastutava töötleja või volitatud töötleja suhtes kohaldatavas liidu või liikmesriigi õiguses võib seadusandliku meetmega piirata üldmääruses sätestatud kohustuste ja õiguste ulatust, „kui selline piirang austab põhiõiguste ja -vabaduste olemust ning on demokraatlikus ühiskonnas vajalik ja proportsionaalne meede, et tagada: [...] f) kohtusüsteemi sõltumatuse ja kohtumenetluse kaitse“.
- 21 Nagu Euroopa Kohus kohtuotsuses komisjon vs. Breyer (punkt 45) märkis, ei näe „ei Euroopa Liidu Kohtu põhikiri ega liidu kohtute kodukorrad [...] ette kolmandate isikute õigust tutvuda kohtumenetluse raames esitatud kirjalike seisukohtadega“.
- 22 Üldkohtu kodukorra artikli 38 lõige 2 sätestab, et „[e]ra- või avalik-õiguslikud kolmandad isikud ei või tutvuda kohtuasja toimikuga, kui Üldkohtu president ei ole andnud selleks pärast poolte ärakuulamist otsesest luba“.
- 23 Kuigi Århusi määrus on Euroopa Liidu Kohtu suhtes kohaldatav, ei lähe see määrus ELTL artikli 15 lõikest 3 kaugemale selles mõttes, et see on Euroopa Liidu Kohtu suhtes kohaldatav ainult selle haldusülesannete puhul.

- 24 Tuginetakse ka ELi õiguses ette nähtud kohtute sõltumatuse nõudele. Kohtuotsuses LM (punkt 63) käsitleb Euroopa Kohus enda sõnul kohtute sõltumatuse nõude „välist“ aspekti, mis eeldab, et asjasse puutuv organ „täidab kohtu ülesandeid täiesti iseseisvalt“ ja „olemata kellegagi hierarhilises või alluvussuhtes ja saamata kellelki korraldusi või juhiseid, ning et ta on seega kaitstud väljastpoolt tuleva sekkumise või surve eest, mis võib kahjustada selle organi liikmete otsustusvabadust ja mõjutada nende otsuseid“.
- 25 Kohtuasjas Flachglas ettepaneku esitanud kohtujurist eristab seadusandjana või õigusemõistjana tegutsemise mõiste puhul funktsionaalset määratlust struktuurilisest.
- 26 Samas asjas tehtud otsuses jõudis Euroopa Kohus järeldusele (punkt 49), et mõiste „asutused või institutsioonid, kes tegutsevad [...] seadusandjana“ puhul tuleb eelistada „funktsionaalset tõlgendamist“. See tähendab, et kuigi tolles kohtuasjas kõne all olnud ministriumid ei tegutsenud struktuurilises mõttes seadusandjatena, oli neil sellegipoolest funktsionaalses mõttes seadusandjana tegutsedes õigus erandile. Sellest tulenevalt otsustas Euroopa Kohus, et kõnealuseid ministriumid võib käsitada asutustena, kes tegutsevad „seadusandjana“ „niivõrd, kui võrd nad osalevad õigusloomes“ (punkt 51). Teisisõnu oli liikmesriikidele antud võimalus piiratud sellega, kas asjaomane asutus tegelikult seadusandjana tegutses.
- 27 Vastukaaluks märkis kohtuasjas Flachglas ettepaneku esitanud kohtujurist asutuste kohta, kes tegutsevad struktuurses mõttes seadusandjana, et nende tegevuse käsitamine „seadusandlikuna“ ei tohiks olla ajaliselt piiratud. Sellega seoses märkis kohtujurist järgmist (punkt 73): „Eristaksin selliste asutuste olukorda nende asutuste olukorrast, mis struktuurilise määratluse järgi moodustavad osa seadusandlikust võimust. Õigusaktide kehtestamisel ja kehtestatud õigusaktide suhtes tegutsevad seadusandliku võimu asutused eranditult seadusandjana. Nende tegevusel selles funktsioonis ei ole ajaliselt algust ega lõppu. Seega ei ole võimalus jätta nad välja direktiivi tähenduses „riigiasutuse“ määratlusest ajaliselt piiratud“.
- 28 Euroopa Kohus kohtujuristi seda märkust ei käsitlenud. See viitab aga sellele, et struktuurilise määratluse järgi „õigusemõistjana“ tegutseva asutuse puhul ei ole artikli 2 punkti 2 kohaldamine ajaliselt piiratud.
- 29 Mis puudutab kaebaja argumente vajaduse kohta tõlgendada direktiivi laialt, siis saab direktiivi eesmärki saavutada ainult selle sisulise kohaldamisala piires, millest „õigusemõistjana“ tegutsemine jääb välja.
- 30 Kaebaja ei ole oma seisukohas arvestanud artikli 2 punktis 2 „õigusemõistjana“ tegutsevate asutuste jaoks jäetud võimaluse mõttega ja eriti vajadusega tagada kohtumenetluste sujuvus.

Eelotsusetaotluse põhjenduste lühikokkuvõte

- 31 Vaidlus on küsimuses, kas Iirimaa kohtute amet hoiab kohtudokumente pärast seda, kui menetluses on lõplik otsus tehtud ja kõik kaebvõimalused ammendatud, direktiivi artikli 2 punkti 2 tähenduses „õigusemõistjana“. Eelotsusetaotluse esitanud kohtule teadaolevalt ei ole Euroopa Kohus ega teiste liikmesriikide kohtud seda küsimust seni käsitlenud.

TÖÖDOKUMENT